

Marcin Princ

*Zezwolenie na osiedlenie się w związku z uprawnieniem wynikającym z art. 52 ust. 5
Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*

Streszczenie

Polska, podobnie jak wiele krajów na świecie, podlega procesowi globalizacji, który charakteryzuje się między innymi zwiększonym przepływem osób. Nadto obecnie w konsekwencji przystąpienia Polski do Unii Europejskiej dostrzega się tendencję polegającą na tzw. europeizacji, w tym europeizacji prawa administracyjnego. Efektem tego procesu jest rozrastanie się aktów prawnych związanych z administracyjnoprawną sytuacją cudzoziemców. Nie oznacza to jednak, że pośród rozległych uregulowań uda się odnaleźć odpowiedzi na wszystkie nurtujące pytania dotyczące sposobu postępowania.

Przedmiotem analizy przeprowadzonej w niniejszym artykule jest decyzja o zezwoleniu na osiedlenie się podjęta w kontekście uprawnienia konstytucyjnego wynikającego z art. 52 ust. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Na jego podstawie osoba, której polskie pochodzenie zostało stwierdzone zgodnie z ustawą, może się osiedlić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na stałe. Przeprowadzona analiza przepisów prawnych materialnego prawa administracyjnego pozwala na stwierdzenie, że obecnie w systemie prawnym brak jest szczegółowych regulacji prawnych, na których organ administracji publicznej mógłby oprzeć swoją decyzję. Jednak w myśl postanowień ustawy zasadniczej postanowienia konstytucyjne należy stosować bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej. Omawiana decyzja jest więc przykładem wyjątkowego, bezpośredniego stosowania przepisów konstytucyjnych. Taka sytuacja w praktyce nastęrcza sporo trudności i stronom postępowania, i organom administracyjnym. Celem artykułu jest przedstawienie swoistych cech zezwolenia na osiedlenie się oraz próba wskazania procedury jej podejmowania.

Przeprowadzona analiza wskazuje, że przedmiotowa decyzja ma charakter związany, a organ, przeprowadzając postępowanie, zobowiązany jest kierować się przede wszystkim ustawą o cudzoziemcach, ustawą o Karcie Polaka oraz ustawą o repatriacji. Specyfiką zarówno postępowania, jak i rozstrzygnięcia jest to, iż organ musi stosować pomocniczo wymienione powyżej akty prawne, z uwzględnieniem charakteru omawianej instytucji. Natomiast bezpośrednią podstawą rozstrzygnięcia jest obecnie Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Taki stan potrwa do czasu uchwalenia stosownych rozwiązań prawnych.

Słowa kluczowe: zezwolenie na osiedlenie się, cudzoziemiec, pochodzenie polskie